

KOMENTAR BIBLIJE - "Leh Leha" (1. Mojsijeva 12,1 - 17,21)

Nehemija Gordon

Jono: Ove sedmice razgovaramo o odeljku Leh Leha, od poglavlja dvanaest do sedamnaest. Ovo je veoma važna priča o Avramu. Pročitacu prva tri stiha: *Gospod je rekao Avramu: „Idi iz svoje zemlje i od svog roda i iz doma svog oca u zemlju koju ću ti pokazati. Od tebe ću načiniti veliki narod, blagosloviću te i učiniću da tvoje ime bude veliko; i bićeš blagoslov za druge. Blagosloviću one koji tebe blagosiljaju, a prokleću onoga ko na tebe priziva zlo, i preko tebe će se blagosloviti svi narodi na zemlji.“* Zar ovo nije jedno od najvažnijih poglavlja u Pismu, Nehemija?

Nehemija: Da, naravno. To je obećanje Avramu, biranje Avrama. Predstavlja čin vere koji Avram sledi. Razmislite malo, on nema GPS, nema kartu, Bog mu je rekao da ide u zemlju koju će mu On pokazati, a on izlazi iz svoje zemlje i odlazi u pustinju sledeći Božiji glas. To je prava vera. Kada na hebrejskom razgovaramo o veri, nije to samo ono što osećate u srcu, nego su to i vaša dela. Avram nije samo verovao u neku ideju o Bogu, nego je i otišao u pustinju prateći Njegov glas, poveo je svoju celu porodicu, a nije imao pojma ni gde ide. Bog mu je rekao: "Idi u zemlju Hanan, idi u zemlju koju ću ti ja pokazati." Tako je on samo pratio Njegove reči.

Jono: I nije on samo poveo svoju porodicu, imao je dosta prtljage, sluga, bilo je dosta toga, ne samo njegova porodica. Celo pleme, mnogo ljudi, mnogo stvari koje je morao da ponese i ode na mesto koje ne zna ni gde je. To je neverovatno.

Nehemija: On tada nije bio baš mlad, imao je sedamdeset i pet godina tada. Imao je sedamdeset i pet godina i Bog mu je rekao da krene u pustinju i da povede bližu i dalju porodicu, celo pleme. To je zaista

neverovatno. Veći deo svog života, koliko znamo, živeo je kao idolopoklonik. Postoje legende i priče o tome kako je kada je bio dete razbijao idole, ali toga nema u Bibliji. Koliko znamo, u Bibliji piše da veći deo života on nije znao za Boga. A onda odjednom čuje taj glas koji mu kaže - idi u zemlju koju ću ti pokazati, to je zaista neverovatno.

Jono: Kažeš da je imao sedamdeset i pet godina, ali imam osećaj da tadašnjih sedamdeset i pet godina nije isto kao taj broj godina dana. Razlog zašto to govorim jeste deseti stih ovog poglavlja, govori se o gladi u zemlji i o njegovom odlasku u Egipat, te kako on govori svojoj ženi Sari - *Znam da si lepa žena*, a ona je imala šezdeset i pet godina. Možeš li mi to objasniti?

Nehemija: On je oženio mlađu ženu, što nije toliko neobično, ali je pretpostavljao, plašio se da Egipćani nemaju nikakvog morala, te da će da ubiju njega i uzmu nju za ženu. Tako da im je lagao i rekao njoj da laže da mu je ona sestra, tako da ako je uzmu za ženu, njegov život će biti pošteđen. Kasnije saznajemo da je trebalo da bude iskren prema Egipćanima, jer su oni bili pravedni. Kada su saznali da mu je ona žena, rekli su mu da ne bi to učinili da su znali da mu je žena. Na neki način on ima predrasude o njima, a nije trebalo da ima. Iako su oni bili u zabludi, to nije značilo da su u potpunosti moralno propali.

Jono: Dakle, ona je šezdesetpetogodišnja prelepa žena, pa on na neki način predviđa da će faraon hteti da je uzme sebi. Zato joj on govori da kaže da mu je sestra, ali nije to u potpunosti laž.

Nehemija: Ona mu je zapravo polusestra. Ovo je zanimljivo pitanje jer se pojavljuje još dva puta kada je Avram s Filistejcima, te treći put sa Isakom i njegovom ženom, Rebekom kada su oni s Filistejcima. Nastavljaju da čine iste greške, lažu ljude. Avram posle objašnjava Filistejcima da gde god da je išao, rekao bi joj da kaže da mu je sestra. Ovo se ponavljalo, nije se desilo samo jednom. Rekao bi joj - reci da si

mi sestra, a zatim on govori da je to na neki način istina, jer mu ona jeste polusestra. Mnogi tumači kažu da mu ona nije bukvalno bila sestra, nego mu je bila rođaka. Kada na hebrejskom kažete brat ili sestra, to ne mora nužno da znači da su to pravi brat i sestra, nego može da znači i rodbina. Možda mu je ona polu-rod, neka daleka rođaka sa očeve strane, a ne sa majčine. Čak i tada je teško poverovati da je on zaista oženio svoju sestru. Meni je to teško da poverujem, iako možda i jeste.

Jono: To sam i ja hteo da pitam, Kit, jer se to dešava nekoliko puta u ovom odeljku Tore. Nehemija, da li je gradnja oltara i prizivanje Gospodnjeg imena značajno?

Nehemija: To definitivno nije bilo ništa novo. U priči o Kainu i Avelju, već vidimo da su postojale žrtve. A zatim prizivanje Gospodnjeg imena, vidimo na primer, spomenuli ste poglavlje pet gde su počeli da zovu Gospodnje ime. To nisu bile nove stvari. Razlog zbog kojeg kažem da je bio idolopoklonik, ako pogledamo Knjigu Isusa Navina poglavlje dvadeset i četiri, stih dva, Isus govori Božije reči „*Pre mnogo vremena, vaši praočevi, među njima i Tara, Avramov i Nahorov otac, živeli su s one strane reke i služili su drugim bogovima.*“

Dakle, odatle on dolazi. Dolazi s mesta gde se dešavalo idolopoklonstvo, a zatim se okrenuo Bogu. Ne znamo da li se on okrenuo Bog zato što ga je On pozvao i čuo je glas ili je pak, nekako sam našao Boga jer je shvatio razumom da ako je Bog zaista večan, kako ih može postojati više. To je nešto što ne znamo zasigurno. To je zanimljivo, jer se sećam da je to jedna od prvih stvari koju me otac naučio. Govorio mi je kako su rabini raspravljali o tome kada je Avram spoznao Boga, kada je bio tri godine stariji od četrdeset godina. Prema jednom mišljenju, spoznao je Boga kada je imao tri godine. Čim je počeo da logično razmišlja, shvatio je da ako ima Boga, onda mora da ima samo jedan Bog. Prema drugom mišljenju, on Ga je spoznao kada je bio

u zrelih godinama. Mislim da sam ja imao samo oko tri godine kada me je otac ovo učio, tako da nisam shvatao značenje ovako nečega u to vreme.

Istina je da ne znamo da li je Avram sam spoznao Boga ili ga je Bog pozvao. To je zanimljivo pitanje, možda su se desile obe stvari. Ja verujem da Bog zove ljude, ali oni ponekad ne slušaju. On im žari srca i ljudi osećaju da se nešto događa, ali onda preusmere tu energiju na pogrešna mesta. Ponekad ljudi i odgovore. Što se tiče Avrama, ne možemo da znamo, ali Tara ga je odgojio da bude idolopoklonik, pa je on ipak pronašao pravog Boga.

Nehemija (13:54): Postoji mišljenje u jevrejskoj istoriji koje se naziva...(13:59), što znači da su očeva dela znak šta će se desiti sa decom. Mnogo ljudi gleda na to i kaže - Avram je otišao u Egipat i...(14:15), ono što su očevi uradili, to su deca ponovila. Imate veliki broj takvih primera. Imamo slične priče sa Avramom i Isakom, ne morate da ih tražite kod izraelske dece. Smatram da je zanimljiv, ako smem malo da skrenem s teme jer ste spomenuli, celi taj događaj sa Agarom, egipatskom ropkinjom prema kojoj se Avram nije lepo ponašao, a zatim njegovi potomci završe kao robovi u Egiptu. Teško je ne poverovati da se u tome nalazi neka istorijska pravda. Ili je to na neki način poruka - nemoj se loše ponašati prema ljudima, jer mogu da uslede posledice. On se posebno nije lepo odnosio prema njoj i njenoj deci, a zatim su njegovi potomci završili kao robovi njenog naroda.

Nehemija: Meni se sviđa stih petnaest, poglavlje deset, to je jedan od mojih omiljenih stihova, gde on govori: sve što vidiš, daću tebi, to je srce, to su oči, to je pamet. A zatim u stihu sedamnaest, on kaže- „*Ustani, prođi kroz ovu zemlju uzduž i popreko, jer ću je tebi dati.*“ Nije dovoljno samo biti pametan, to se mora spojiti sa delima, moraš ustati i proći kroz zemlju. Ako želiš da je poseduješ, moraš da prođeš kroz nju, da je

okusiš, osetiš, dodirneš. Sviđa mi se ta kombinacija, jer kaže da će je videti, ali i proći kroz nju. To je odlično.

Nehemija: Mislim da je ovo jedna od najvažnijih poruka u Pismu. On kaže - u redu, pogledaj šta ti dajem, pogledaj blagoslov i poklon koji ti dajem, a zatim kaže- podigni se i prođi kroz zemlju. Nije dovoljno samo videti da bi razumeo i znao, nego moraš to i da doživiš.

Nehemija odgovara na Kitovo pitanje o poglavlju četrnaest, stih dvadeset: U tom prevodu su zapravo dodali reč. Dodali su reč Avram, jer je ono što bukvalno piše da je on dao njemu desetak svega. Ko je kome dao? U tom delu to nije sasvim jasno. Mnogi prevodioci bi rekli da je Avram dao Malhisedeku desetak, ali ja mislim da to nema smisla. Od čega je on uopšte imao desetak da da Malhisedeku? Ovako ide priča - četiri kralja su došla i napala zemlju, te su uzeli plen iz celog južnog Hanana, zauzeli Sodom i Gomor i druge gradove i uzeli plenove odande, oteli su Lota, oni su više težili tome da dobiju plen, nego da osvoje. Dakle, oni su uzeli sav taj plen i počeli da se vraćaju u svoje zemlje, a Avram je išao za njima kako bi izbavio Lota.

Dok je izbavljao Lota, oduzeo im je sav plen. Na putu nazad, naišao je na mnogo kraljeva, jedan od njih je bio kralj Saloma, odnosno Jerusalima. U geografskom pogledu, ovo ima savršenog smisla, jer vraćajući se iz današnje okupirane Sirije, on prolazi kroz centralni deo Izraela i prolazi kroz Jerusalim dok se vraćao nazad u Sodom i Gomor kako bi vratio teret. Malhisedek izlazi i blagoslovi ga, daje mu desetak od svega. Po meni ima smisla da Malhisedek da Avramu desetak svega, jer je on vratio sve što je zaplenjeno iz Jerusalima, a Malhisedek mu kaže da zadrži deset posto svega. To se uklapa u kontekst, jer baš u sledećem stihu, stihu dvadeset i jedan, kralj Sodoma govori - „*Meni daj (život) ljude, a blago zadrži za sebe.*“ Pod životom on misli životinje i ljude, a zlato, srebro, žito, zadrži za sebe.

To je bilo veoma velikodušno od kralja Sodoma, jer nudi Avramu da zadrži sve stvari. Avram, kao pravedan čovek, shvata da je to ukradena roba i vraća sve ljudima od kojih je uzeta. Kada je sve vratio Malhisedeku, Malhisedek je rekao - zašto ne bi uzeo deset odsto, to je pravedno učiniti. Kralj Sodoma je hteo da ga nagradi, a Avram odgovara - „neću ništa od onoga što je tvoje, ni konca, ni remena na sandalama, da ne kažeš „Ja sam obogatio Avrama““. Tako bar ja gledam na to.

Nehemija (25:08): Hajde da pročitam od stiha osamnaest do dvadeset. „Malhisedek, car Salima, izneo je hleb i vino. On je bio sveštenik Svevišnjega Boga.“ Ko je tu on? Malhisedek. „Zatim ga je blagoslovio rečima:“ Ko je tu on? Malhisedek. „Neka Svevišnji Bog, Svoritelj neba i zemlje, blagoslovi Avrama, i neka je blagoslovljen Svevišnji Bog, koji ti je u ruke predao tlačitelje tvoje. Tada mu je on dao desetinu od svega.“ Dakle, ko je on u ovom celom delu? To je Malhisedek, a kome je dato? Avramu. To je kontekst. A razlog zašto ljudi misle da je Avram dao desetinu Malhisedeku jeste taj što je on sveštenik, a svešteniku se daje desetina. Ali Malhisedek nema šta da da, sve su mu oduzela četiri kralja.

Nehemija: *NIV* (New International Version) ima vrlo parafraziran prevod, što znači da mnogo parafrazira. Dozvoljava dosta slobode, što je vrlo uobičajeno kod *NIV*-a. Kod svakog prevoda se to dešava u nekoj meri, ali kod *NIV*-a je nečuveno koliko, jer se to dešava na skoro svakoj stranici. Postoje i takvi prevodi.

Nehemija: Hajde da kažem nešto hrišćanima koji slušaju, jer verovatno sada odmahuju glavom. U Knjizi hebrejskog, prema *NIV* načinu, piše da je Avram dao desetinu Malhisedeku. Za ljude koji tvrde da to tako mora da se tumači, knjiga hebrejskog originala Biblije je alegorija, eksplicitno je alegorija, ne govori se bukvalno, nego se govori simboličkim jezikom. Ne može bukvalno da se tumači na osnovu onoga

što je alegorijsko ili simbolično. To je naopako, jer se prvo mora razumeti bukvalno, a onda može da se govori o alegorijama i simbolima. Ta dva načina se ne podudaraju uvek u potpunosti, simbolički jezik je na mnogo načina čudan, a bukvalno može da bude očiglednije, iz konteksta se vidi da je Malhisedek dao Avramu desetinu.

Nehemija: Još jedna stvar koja se tiče ovog odeljka, jedna od mojih omiljenih stvari jeste da je Malhisedek sveštenik Svevišnjeg Boga (El Elijon). Jedna od stvari koju znamo iz arheoloških iskopavanja jeste da su pronašli te hananske dokumente. Najviše ih je bilo na jednom mestu u Siriji. U tim dokumentima vidite da oni zovu Boga - "Svevišnjim Bogom" (El Elijon). Hananci su verovali da je On stvorio svemir, a zatim je ostavio posao i otišao na Severnu planinu, kako su je oni zvali, odnosno Liban. Otišao je tamo u svoj dvor, popeo se na planinu Olimpiju u Grčkoj, a zatim je ostavio sinu da vlada svemirom, odnosno ostavio ga je svojoj deci koja su se borila među sobom, a njegov sin je pobedio.

Zamislite da ste Avram, a sveštenik Svevišnjeg Boga Malhisedek ti dođe i blagoslovi te Svevišnjim Bogom, Tvorcem neba i zemlje, verovatno ćete pomisliti da je to pravedni Bog, ali šta drugi pomisle kad čuju frazu Svevišnji Bog, tvorac neba i zemlje. Zato mu Avram odgovara, posebno kad razgovara sa carem Sodoma, koji je u potpunosti idolopoklonik, on kaže „*Podignite ruke zaklinjem se Gospodu, Svevišnjem Bogu, Stvoritelju neba i zemlje.*“ On nema problema sa tom frazom, Stvoritelj neba i zemlje, jer se time opisuje naš Bog. Ipak, on ne govori Njegovo ime, jer car Sodoma možda to shvata drugačije, on ne stavlja jasno do znanja o kome govori.

Nehemija: Kada pričate s bratom koji deli ista verovanja s vama, onda možete da kažete Bog, možete da koristite neki vama znan jezik, ali kada razgovarate s nekim ko je poznat po tome što je idolopoklonik, veoma je korisno koristiti pravo ime kako bi se izbegla dvosmislenost.

Jer kada kažete Bog Indijancu, hindusti ili budisti, ko zna na koga oni mogu da pomisle. Ali ako precizirate i kažete Jehova - Bog, onda znamo da govorimo o istom Bogu.

Nehemija: On je upoznat sa idolopoklonstvom, jer dolazi iz takvog okruženja, dakle zna ako ne kažete tačno idolopoklonik, onda će se pogrešno misliti.

Jono: Hajde da pređemo na poglavlje petnaest, kada Gospod kaže Avramu „*Ne boj se, Avrame. Ja sam tvoj štit. Tvoja će nagrada biti vrlo velika.*“ Kakve su to samo velike reči.

Nehemija: Ovde u prvom stihu, imamo ono što volim na hebrejskom, a što nije potpuno na engleskom. Imamo tu povezanost reči, kada On govori Avramu „Ja sam tvoj štit“, reč je "magen", a nekoliko stihova pre toga, kada je Malhisedek blagoslovio Avrama, blagoslovio ga je Svevišnjim Bogom koji mu je u ruke predao tlačitelje, a ta reč je "migen". Obe reči imaju isti koren. U stihu dvadeset ta reč bukvalno znači da je stavio štit u ruke protiv neprijatelja, štit na neki način kao mač protiv neprijatelja. Tu postoji ta povezanost reči. To se dešavalo jer su usmeno slušali Toru, te im je to pomagalo da povezuju odlomke. Nakon "magen", sledeće poglavlje počinje sa "migen".

Jono: Postaje zanimljivo od šestog do osmog stiha, poglavlje petnaest. Hajde da to pročitam „*I on je verovao Gospodu, i on ga je zbog toga smatrao pravdenim.*“ Pre nego što nastavimo, Nehemija, kako shvataš to da je on verovao Gospodu i zbog toga ga je smatrao pravdenim?

Nehemija: Dakle, vidimo šta to znači. To znači da mu je Bog rekao „*idi u zemlju koju ću ti pokazati*“, a on je poslušao, rekao mu je da prođe kroz zemlju i on je prošao. Kada na hebrejskom kažete reč *verovati-emunataha* (35:26), to ne znači samo verovati na intelektualnom nivou, nego i kroz dela. Svojim delima pokazujete da verujete, jer ako kažete

da u nešto verujete, a ne sledite svoja verovanja u hebrejskom smislu... Hebrejski jezik je veoma orijentisan na dela, tako da se vera izražava kroz dela.

Jono: Dakle, zatim mu Gospod govori „*Ja sam Gospod koji te je izveo iz Ura Haldejskog da ti da ovu zemlju da je zauzmeš.*“ A zatim Avram kaže „*Gospode Bože*“. Koje su druge reči na hebrejskom tu?

Nehemija: On kaže "Adonaj Jehova", što znači- Gospode Bože.

Jono: „*Po čemu ću znati da ću je zauzeti?*“ Možemo li da shvatimo ovo da tu u njegovim mislima postoji malo sumnje ili zbunjenosti? Da li ovaj stih to pokazuje?

Nehemija: Pa ne bih rekao da tu postoji toliko sumnje, nego mu Bog govori nešto, a Avram misli - ne mogu da shvatim sve što mi govoriš, jer mu govori o nasledstvu koje će da se prenese preko sina, a on nema sina. Pretpostavljam da bi se to moglo nazvati sumnjom. To može da se nazove i zbunjenošću, jer mu nije jasno. Zato on traži znak da mu pokaže. Ima smisla to što govoriš, jer mu Bog govori da će imati nasledstvo, a on nema ni decu, pa o čemu onda pričaš? U kojem smislu ću da imam to nasledstvo, misliš li simbolično? Kako ću da prenesem nasledstvo na sina, ako nemam sina? Zanimljivo je to što govoriš da u stihu šest imamo verovanje, a u stihu osam se javlja sumnja.

Nehemija: Ono što smatram bitnim ovde u stihu osam jeste to što on ima vere, pošten je i poslušan. Pokazuje svoju veru kroz dela u stihu šest. A u stihu osam on govori kako ne razume. On ima vere i veruje čak iako ne razume. On traži da razume, kaže da mu tu nešto nije jasno.

Nehemija: Jedna od stvari koje treba spomenuti jeste to sečenje životinja na pola i stavljanje komada jednih naspram drugih. Tako nešto je spomenuto u Knjizi proroka Jeremije, poglavlje trideset i četiri, stihovi osamnaest i devetnaest, gde se govori kako su ljudi u Jeremijino vreme takođe tako rasecali komade i prolazili između njih. Dakle, da li je tako

nešto bilo poznato u prastarom svetu ili su oni samo imitirali ono što se radilo u Avramovo vreme? Ja mislim da su oni ipak imitirali ono što se radilo u Avramovo vreme, ali mislim da značenje sečenja na dva dela, jer je hebrejska reč za stvaranje saveza zapravo sečenje saveza.

U knjizi proroka Jeremije 34:18,19, stvaranje saveza bukvalno znači sečenje životinja i prolaženje između dva dela koja si presekao. Pretpostavljam da je time izrečena neka konačnost, jer prerežeš životinje na pola i ne možeš više da ih sastaviš. To možda simbolizuje trajanje saveza. U stihu jedanaest postoji jedna zanimljiva slika, gde on seče životinje na pola i spreman je da dobije viziju. Vizija dolazi u stihu dvanaest, tako on saznaje, dakle preko te vizije. Ali u stihu jedanaest, pre nego što mu dođe vizija, piše „*Ptice grabljivice počele su da sleću na zaklane životinje, a Avram ih je rasterivao.*“ Avram ih je oterao. Kada treba da doživite neko iskustvo sa Bogom, tu nastupaju lešinari (ptice grabljivice). Žele da nasrnu na ljude, na komade.

Jono: U stihu dvanaest, „*Kad je sunce zalazilo, Avram je zaspao dubokim snom, i gle, na njega se spustila strašna i teška tama.*“ Strašna i teška tama...

Jono: A posle toga, kad je sunce zašlo, u stihu sedamnaest, „*pala je gusta tama, pojavila se peć koja se dimila i plamen ognja koji je prošao između isečenih delova.*“

Nehemija: Da, Avram je prošao između delova, a sad se pojavljuje ta ognjena peć, koja, pretpostavljam, predstavlja Gospoda, anđela ili koga god, kako sada prolazi između delova. Oboje su morali da prođu između delova. Dakle, tu imamo završetak saveza, kada ovi simboli prođu između delova.

Jono: Da li postoji ikakvo značenje između plamenog žbuna i plamenog ognja?

Nehemija: Pretpostavljam da postoji. Na planini je goreo žbun i Gospod je bio vatra, ali ne bih išao mnogo daleko s tim stvarima. To su simboli koji su tu za nas kako bismo na neki način shvatili Gospoda, ali ja ne bih bukvalno rekao da je On vatra. Nadam se da je to očigledno svima, da On nije bukvalno vatra. Ipak, vatra jeste korištena kako bi Ga predstavila, jer postoji neka vrsta izvanrednosti u vatri. Istovremeno ona izaziva divljenje i užas, pa zato mislim da su se ti simboli koristili kako bi predstavili Gospoda. U jednu ruku, imamo poštovanje, a u drugu da nakon poštovanja dolazi strah.

Jono govori o tome kako će u poslednjim minutama da prođu kroz veoma važno poglavlje sedamnaest.

Jono: *„Kada je Avram imao devedeset i devet godina, Gospod mu se pojavio i rekao: „Ja sam Bog Svemoćni. Živi po mojoj volji i budi neporočan. Ja ću sklopiti savez s tobom i veoma ću te umnožiti.“ Tada Avram pade ničice, a Bog mu još reče: „Evo, sklopio sam savez s tobom; ti ćeš postati otac mnogih naroda. Više se nećeš zvati Avram, nego AvrAm.“* Pre nego što nastavimo, možeš li nam ukratko dati značenje tih imena na hebrejskom?

Nehemija: Dakle, AvrAm je hebrejsko ime i predstavlja oca mnogih naroda.

Jono: *„Učiniću te veoma plodnim i od tebe će nastati narodi, i carevi će izaći od tebe. Držaću se saveza između mene i tebe i tvog potomstva posle tebe u budućim naraštajima kao saveza koji će trajati dovek, da budem Bog tebi i tvom potomstvu posle tebe. Tebi i tvom potomstvu posle tebe daću zemlju u kojoj si stranac, celu hanansku zemlju, u trajni posed, i ja ću vam biti Bog.“* Bog još reče Avramu: *„A ti se drži mog saveza, ti i tvoje potomstvo posle tebe iz naraštaja u naraštaj.“* Ovo je savez između mene i vas, i tvog potomstva posle tebe, savez kojeg ćete se držati: *Svako muško među vama neka bude obrezano. Obrezivaćete*

se i to će služiti kao znak saveza između mene i vas. Svako muško među vama, iz naraštaja u naraštaj, kad mu bude osam dana, neka se obreže, svako ko se rodi u kući i svako ko bude kupljen za novac od bilo kog tuđinca koji nije od tvog potomstva. Svako ko se rodi u tvom domu, i svako ko bude kupljen tvojim novcem, neka se obreže. Tako će moj savez na vašem telu biti savez koji će trajati doveka. A muško koje se ne obreže- ta duša neka se istrebi iz svog naroda. Taj je prekršio moj savez.“

Nehemija: Ono što je meni ovde zanimljivo jeste da postoje dve kategorije ljudi koji ovde treba da se obrežu. Jedna je Avram i njegovi bukvalni, fizički potomci, a osim njih i svako ko čini deo njegovog domaćinstva, čak iako je stranac. Svako ko živi u njegovoj kući, takođe mora da bude obrezan. To je u stihu dvanaest. Postoji takođe jedan vrlo zanimljiv odlomak, koji je pomalo kontroverzan, ali ga moram spomenuti. Knjiga proroka Jeremije, poglavlje devet, stihovi dvadeset i četiri i dvadeset i pet. Zamoliću Kita da pročita, na hebrejskom su to ovi stihovi, a na engleskom od dvadeset i petog do dvadeset i šestog.

Kit: „Evo dolaze dani,“ govori Gospod, „kada ću pozvati na odgovornost sve koji su obrezani, ali su ipak u neobrezanju. Egipat, Judu, Edom, Amonove sinove, Moav i sve koji šišaju kosu na slepoočnicama i žive u pustinji. Jer su svi ti narodi neobrezani i ceo je Izraelov dom neobrezanog srca.“

Nehemija: To je zapravo NIV prevod, ne kaže to isto na hebrejskom. Hajde da pogledamo šta je u verziji prevoda kralja Džejmsa, imate li je? Ovde vidimo dva u potpunosti različita prevoda, ljudima je to neki znak da se tu nešto dešava, jer okolišaju u prevodu, ne prevode šta je uistinu rečeno, tako da prevode tako. Evo šta se tu bukvalno govori: Evo dolaze dani, govori Gospod, kada ću se setiti, što znači i kazniti, sve kojima je obrezana koža. Tu se i nalazi problem, jer nema smisla. Šta znači

obrezanje kože? Pa on objašnjava u stihu dvadeset i pet: Egipat, Judu, Edom, Amonove sinove i Moav, koji šišaju kožu na slepoočnicama i žive u pustinji. Jer su svi ti narodi neobrezani i sav je Izraelov dom neobrezanog srca.

Ono što se govori u ovim stihovima jeste da će On da kazni sve one koji su obrezani, ali još uvek imaju kožu. Šta to znači? Tu imamo paradoks, pa ljudi ne znaju kako to da prevedu, jer je kontradiktorno, to je oksimoron. Ali objašnjeno je da postoji fizičko obrezanje i obrezanje srca. Dakle, svako ko je obrezan, a još uvek ima kožu, biće kažnjen, jer je obrezao meso, ali ne i srce. Bićete kažnjeni i ako ste obrezali srce, a ne i kožu. To piše u knjizi proroka Jeremije.

Prevod: www.creation6days.com